Lietas Nr. 108004614
Lietas arhīva Nr. 1-0046-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Alūksnē 2014.gada 20.novembrī

Alūksnes rajona tiesas
tiesnese /valsts amatpersona/
ar tiesas sēdes sekretāri Vārds uzvārds,
izskatījusi 2014.gada 11.novembrī sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu PA 909348 par **/pers. B/,** dzimušu /datums/, personas kods /personas kods/, dzīves vieta /adrese/, pašnodarbināto, ienākumi EUR 600 mēnesī, apgādājamo personu nav, pēdējā gada laikā administratīvi nesodītu,
par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta paredzētā pārkāpuma izdarīšanu un

konstatēja:

protokolā par administratīvo pārkāpumu PA 909348 norādīts, ka 2014.gada 11.novembrī plkst.13.10. Alūksnē uz Latgales ielas, pretī Alūksnes tirgus laukumam /pers. B/, kuru nepieciešams nopratināt kriminālprocesā Nr.11100016014 (par tīšu mantas bojāšanu) kā liecinieci vai vainīgo personu, ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka VP VRP Alūksnes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektora Valsts amatpersona, kurš pildīja savus dienesta pienākumus, likumīgajam rīkojumam apstāties un doties uz dienesta automašīnu, lai nogādātu policijas iecirknī uz nopratināšanu. /pers. B/ negāja uz policijas automašīnu, grūda policijas darbinieku, nesēdās iekšā automašīnā, sita pa rokām policijas darbiniekiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 213.pantu lieta ir pakļauta izskatīšanai rajona (pilsētas) tiesā.

/pers. B/ tiesas sēdē piekrita tam, kas fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā.

Iepazinusies ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, tiesa uzskata, ka /pers. B/ vaina administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta un pareizi kvalificēta.

/pers. B/ vaina Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā arī ir pierādīta ar:

- lietas 1.lapā esošā administratīvā pārkāpuma protokolu PA 909348, no kura ir redzams, ka /pers. B/ ir iepazinusies ar protokola saturu un rakstiski norādījusi, ka piekrīt protokolam;

- lietas 2.lapā esošo Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Alūksnes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektores /vārds uzvārds/ iesniegumu, lietas 4., 5.-6.lapā esošajām liecinieku /pers. E/, /pers. F/ liecībām, no kā izriet, ka 2014.gada 11.novembrī ap plkst.13.00. policijas darbiniece /pers. G/ brauca ar dienesta trafarēto automašīnu /AM marka/v/n /TL numurs/, kuru vadīja VP VRP Alūksnes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors /vārds uzvārds/. Braucot Alūksnē pa Latgales ielu, /pers. F/ novietoja automašīnu Alūksnes tirgus laukuma stāvvietā, atvēra logu un teica sievietei (/pers. B/), kura gāja pa Latgales ielu: "Labdien!" Sieviete uz /pers. F/ teikto nereaģēja un gāja tālāk. Tad /pers. F/ izkāpa no automašīnas un piegāja pie sievietes un teica, lai apstājas. /pers. B/ turpināja iet, tad /pers. F/ paņēma viņu aiz rokas un apturēja, pēc kā stādījās priekšā un paskaidroja aizturēšanas iemeslu. /pers. B/ atteica, ka viņai nav laika un vēlējās doties prom. /pers. F/ palūdza viņai doties uz automašīnu, lai nogādātu policijas iecirknī liecību sniegšanai. /pers. B/ kategoriski atteicās doties uz policijas automašīnu, paskaidrojot, ka nekur nebrauks un nekādas liecības nesniegs, neko neparakstīs. Pēc tā /pers. B/ pagrūda /pers. F/ un vēlējās doties tālāk. Tika izsaukts Kārtības policijas nodaļas inspektors /vārds uzvārds/. Kad ieradās /pers. E/, /pers. B/ turpināja uzvesties agresīvi, grūztījās. Uz vairākkārtējiem lūgumiem atteicās doties uz dienesta automašīnu, tāpēc tika pielietots fizisks spēks – tika paņemta aiz rokām un vesta uz dienesta automašīnu. /pers. B/ krita zemē un negāja. /pers. F/ kopā ar /pers. E/ aiznesa ar nešanu /pers. B/ līdz dienesta automašīnai un palūdza viņai sēsties iekšā. /pers. B/ nevēlējās sēsties automašīnā un turpināja sist ar rokām policijas darbiniekiem. /pers. B/ tika iesēdināta dienesta automašīnā un nogādāta Alūksnes iecirknī, kur tika nopratināta kriminālprocesā Nr.11100016014 un atzīta par aizdomās turamo. /pers. B/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgajām prasībām un rīkojumam.

-lietas 7.lapā esošo liecinieces /pers. I/ liecību, no kuras izriet, ka 2014.gada 11.novembrī ap plkst.13.00. viņa atradās savā darba vietā /adrese/, Alūksnes tirgū, kur ir pārdevēja āra nojumē. Stāvot pie nojumes, redzēja, ka uz viņas nojumes pusi nāk sieviete melnā virsjakā, kā arī redzēja, ka autostāvvietā piebrauca policijas automašīna. Policijas darbinieks sauca sievieti, bet sieviete pat nepagrieza galvu, gāja tik uz priekšu. Tad policijas darbinieks piegāja pie sievietes un piebikstīja pie rokas, bet arī tad sieviete nepacēla pat gavu. Tad policijas darbinieks piestājās sievietei priekšā un kaut ko sāka runāt. Ko runāja, nedzirdēja, jo bija tālāk no viņiem. /pers. I/ redzēja, ka sieviete sāka plātīt rokas, pagrūda ar rokām policijas darbinieku malā un gāja uz priekšu, tad sieviete kliedza, ka nekur nebrauks. Tad pienāca klāt vēl viena policijas darbiniece no policijas mašīnas, bet vēlāk piebrauca klāt vēl viena policijas automašīna, no kuras izkāpa un pienāca viņiem klāt vēl viens policijas darbinieks. Sieviete uzvedās ļoti agresīvi, visu laiku kaut ko kliedza un plātīja rokas un gribēja iet projām. Tad abi policijas darbinieki, vīrieši, paņēma sievieti katrs aiz savas rokas, bet sieviete notupās zemē. Policijas darbinieki viņu pacēla aiz rokām un aiznesa un policijas automašīnu, bet arī tad sieviete negribēja kāpt automašīnā, bet beigās visi aizbrauca. Sievieti /pers. I/ nepazina un nezina kādēļ viņa bija tik agresīva;

-lietas 8.lapā esošo administratīvā pārkāpuma izdarījušās personas /pers. B/ paskaidrojumu, no kura izriet, ka 2014.gada 11.novembrī ap plkst. 13.30. viņa gāja pa Latgales ielu, Alūksnē. Gāja ātri, galvā bija virsjakas kapuce, apkārt neskatījās. Ejot, juta, ka viņu viegli kāds parauj aiz virsjakas kreisās piedurknes. Kad paskatījās uz sāniem, redzēja, ka blakus stāv policijas darbinieks, kurš stādījās priekšā kā inspektors R.Podrezovs. Policijas darbinieks teica, ka viņai uz deklarēto dzīvesvietu ir izsūtītas vairākas pavēstes, kuras viņa ignore, teica, ka esot nepieciešams viņu nopratināt kriminālprocesā kā liecinieci. Tā kā viņa (/pers. B/) bija ļoti uztraukusies, teica, ka neuzskata, ka viņai kaut kas būtu jāliecina. Viņa ignorēja inspektora teikto un gāja tālāk, inspektors nostājās priekšā un teica, ka jāiet uz policijas automašīnu un jābrauc uz policijas iecirkni. Viņa negribēja nekur braukt, tāpēc pagrūda ar abām rokām policijas inspektoru malā un gāja uz priekšu. Tad pienāca klāt vēl viens policijas darbinieks – sieviete, kura lūdza nomierināties un pārtraukt nelikumīgās darbības.Viņa (/pers. B/) teica, lai liek viņu mierā un gāja tālāk. Tad piebrauca vēl viens policijas darbinieks. Arī tad viņa (/pers. B/) pateica, ka nekur nebrauks. Tad abi policijas darbinieki, vīrieši, saņēma viņu katrs aiz savas rokas un nesa uz policijas mašīnu. Viņa (/pers. B/) notupās zemē, jo domāja, ka tad viņu nevarēs nekur aiznest, bet kļūdījās. Viņu (/pers. B/) ielika policijas automašīnā un aizveda uz

policijas iecirkni. Viņai netika nodarīti ne miesas bojājumi, ne fiziskas sāpes, ne ciešanas. Savu vainu atzīst. Atzīst, ka ignorēja inspektora R.Podrezova lūgumu doties līdzi uz policijas iecirkni sniegt liecību. Izdarīto nožēlo.

-paskaidrojumu tiesas sēdē, kur /pers. B/ piekrita administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajam.

Tiesa uzskata, ka iepriekšminētie rakstiskie pierādījumi pilnībā apstiprina to, ka /pers. B/ 2014.gada 11.novembrī pulksten 13.10 ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam un prasībai, kad policijas darbinieki izpildīja dienesta pienākumus.

Likuma „Par policiju" 22.panta pirmajā un trešajā daļā noteikts, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma.[..] Policijas darbinieka prasības ir obligātas un rīcība saistoša jebkurai personai, kamēr amatpersona, kas pilnvarota kontrolēt vai uzraudzīt viņa darbības, nebūs tās apturējusi vai atcēlusi.

No minētās likuma normas izriet, ka jebkurš policijas darbinieka rīkojums, ko viņš izdevis, pildot dienesta pienākumus, atzīstams par visiem saistošu, ja vien tas nav acīmredzami pretlikumīgs.

Likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 1., 3.punktā ir noteikts, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības: 1) prasīt, lai personas pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kura traucē policijas pilnvaru izpildi, kā arī pielietot pret likumpārkāpējiem paredzētos piespiedu līdzekļus; 3) veikt personu aptauju, pieņemt paskaidrojumus, kā arī izsaukt uz policijas iestādi jebkuru personu sakarā ar lietām un materiāliem, kuru izskatīšana ir policijas kompetencē, bet, ja šīs personas bez attaisnojoša iemesla neierodas pēc izsaukuma, likumā noteiktajā kārtībā veikt to piespiedu atvešanu; bet 4.punktā piešķirtas tiesības arī „... likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā likumpārkāpēju nogādāt policijas iestādē, izdarīt viņa personas apskati, mantu un dokumentu izņemšanu un apskati ...".

Tiesa secina, ka policijas darbinieku rīcība ir pamatota ar likuma „Par policiju" 12.pantu pirmās daļas 1.,3.,4.punktu, jo no policijas darbinieka /pers. G/ dienesta ziņojuma, /pers. F/ un /pers. E/ liecībām (lietas 2., 4., 5.- 6.lapas) izriet, ka /pers. B/ bija nepieciešams nopratināt kriminālprocesā Nr.11100016014. Uz vairākkārt sūtītajām ierakstītajām pavēstēm par ierašanos policijas iecirknī /pers. B/ nav reaģējusi.

Līdz ar to policijas darbiniekiem bija tiesības prasīt, lai /pers. B/ dodas uz dienesta automašīnu, lai viņu varētu nogādāt policijas iecirknī liecību sniegšanai kriminālprocesā Nr.11100016014.

Tiesa atzīst, ka ir pilnībā pierādīts fakts, ka /pers. B/ izdarīja ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam un prasībai sekot uz dienesta automašīnu un izrādīja fizisku nepakļaušanos, kad policijas darbinieks izpildīja dienesta pienākumus, tas ir, /pers. B/ izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu – par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, — uzliek naudas sodu līdz divsimt astoņdesmit *euro* vai piemēro administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta otro daļu, uzliekot sodu, tiesa ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

/pers. B/ administratīvi nav sodīta, iepriekš nav tiesāta (lietas 9.lapa).

/pers. B/ rīcībā ir LAPK 33.panta 1.punktā minētais atbildību mīkstinošais apstāklis – /pers. B/ savu vainu atzīst un nožēlo (lietas 1.lapa).

/pers. B/ rīcībā atbildību pastiprinošie apstākļi netiek konstatēti.

Nosakot soda veidu, tiek ņemts vērā pārkāpuma raksturs – tas izdarīts vairāku cilvēku klātbūtnē un pielietojot pret policijas darbinieku fizisku aizskaršanu, kā arī /pers. B/ mantiskais stāvoklis (L APK 32.panta otrā daļa) – /pers. B/ ir pašnodarbinātā, plānotie ienākumi mēnesī EUR 600.

Lai sasniegtu L APK 22.pantā noteikto soda mērķi: lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņīšanas garā, kā arī lai tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, /pers. B/ piemērojams naudas sods.

Nosakot konkrētu naudas soda apmēru, tiek ņemts vērā atbildību mīkstinošais apstāklis, ka nav atbildību pastiprinošu apstākļu, iepriekš nav administratīvi sodīta, nav tiesāta. Tādēļ naudas soda apmērs nav nosakāms panta sankcijā paredzētajā maksimālajā apmērā.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175., 213.pantu, 275.panta pirmās daļas 1.punktu, 289.^{16}, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. B/ (personas kods /personas kods/) atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzlikt viņai ***naudas sodu EUR 50 (piecdesmit euro) apmērā.***

Naudas sodu iemaksāt Valsts kasē NMR 90000050138, kontā LV34TREL1060191011100, BIC kods TRELLV22.

Kvīts par naudas soda nomaksu jāiesniedz Alūksnes rajona tiesas kancelejā Rūpniecības ielā 8, Alūksnē 1.stāvā, 103.kabinetā.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas var pārsūdzēt (noprotestēt) Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību (protestu) Alūksnes rajona tiesā.

Tiesnese I.Ķikute